

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

El caciquisme de la Lliga

Hom recordarà la campanya d'es-tridències organitzada per la Lliga Regionalista de Barcelona, en iniciar l'actual Govern el nomenament d'alcaldes de Reial ordre. La Mancomunitat, la Diputació, l'Ajuntament, és a dir, tots els organismes monopolitzats pels catalanistes, feren oír la més enèrgica protesta davant del poder central, per l'atac que representa el privar als Municipis d'elegir, per a la magistratura popular, al qui, per les seves dots, es fassi mereixedor de la confiança dels regidors elegits per la voluntat del poble.

Des del primer moment, judicarem mancada de sinceritat la feréstega actitud adoptada pels capitosts de la Lliga, car no s'avenia amb el rastrejar asquerós dels seus diputats en els centres oficials i en els despatxos de ministres, molt particularment del de la Governació.

Sempre oportunistes, no els hi convenia que el Govern, fent ús de la facultat que li concedeix la llei, relativa a nomenaments d'alcaldes, fixés la vista a Barcelona, on els negocis bruts es succeïen amb solució de continuat i la intromissió d'un delegat del Govern, pot destorbar l'actuació d'un *trust* constituït amb l'exclusiu objecte de poder enriquir-se quatre polítics aventurers, a costa dels interesos de la ciutat.

La tal actuació de rebel·lia fa bon *pendant* amb el pidolament cortisà d'un alcalde de Reial ordre en ciutat com la de Manresa, on fou elegit president de la Corporació Municipal, en constituir-se l'Ajuntament, un regidor que comptava amb la confiança del Consistori, quina majoria és contrària a la Lliga, i per quint sol fet, el diputat a Corts regiona-

lista en Josep Creixell, ha demanat i obtingut la seva destitució, i ha sigut substituït, mitjansant Reial ordre, per un escolanet de la Lliga, quina primera feina ha estat — segons ens entera la premsa de Barcelona — telegrafiar al President del Consell, Ministre de la Governació i Governador Civil de Barcelona, adressant-los efusiva felicitació.

El telegrama del subsecretari de Governació a don Alfons Sala, no pot ésser més suculent, ni de més mala intenció; allò de «El gobierno creyó conveniente seguir la regla general con el Sr. Creixell, con tanto más motivo cuando con ello *solicitó una gracia real del Gobierno que hasta ahora venían negándose a recibir los catalanistas...*» justifica la sèrie interminable d'equilibris dels quals en són mestres els prohoms del regionalisme, i demostra palesament que mentre a Catalunya clouen els punys, per a jugar a separatistes, a Madrid obren els braços per a abraçar al primer ministre que es presta a satisfer els seus capricis, malgrat sien producte del més refinat i execrable caciquisme.

Entrefilet

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45.212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *frontera* de 567.547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està soimès al jou caciquista d'en Josep Bertràn i Musitu, ex-ministre de Gràcia i Justícia, i prohom de la Lliga Regionalista.

Procediments lliguers

En honor a la serietat de que deuen revestir-se les afirmacions que es deriven de l'actuació pública de qualsevol estament polític o d'algún dels seus representants, hem de fer constar, una vegada més, que l'advocat i diputat de la Mancomunitat de Catalunya, don Santiago de Riva i España, i els seus amics que escriuen el setmanari «Gent d'Ara», no senten pas afició a que les coses resplandeixin tal com són, pensant segurament que el Vallès és una comarca inconscient i susceptible a l'engany, i que no fa cas de res, puix ho confirma el fet de dir, aquests senyors, sempre les coses sense aquilatar-les amb la veritat.

En una ocasió, el setmanari regionalista afirmà que assistiren a l'àpat de Montjuich un determinat nombre d'alcaldes del districte de Granollers. Nosaltres replicàrem que no era certa tal afirmació, inviant-los a que donguessin noms, per a desmentir-los concretament, i encare esperem la resposta.

Altre dia, don Santiago afirma que, com a advocat, ha redactat escrits per encàrrec de molts Ajuntaments que anomena a caprici, faltant conscientment a la veritat; puix que varis dels anomenaments no li han confiat assumpte de cap mena.

La «trajèdia» del Figaró, tothom sap de sobres que no fou altra cosa que aprofitar-se de la lleugeresa d'un mal granollerí per a estimular covardament a l'atemptat personal; més; com que, pobres!, són dignes companys de qualsevol «sinnfeiner» a estones, i a estones «fabricant de perfumes», naturalment, sols poden intentar l'atemptat davant d'algún cap de aviram, i encara aquest ben rostit i pagant un altre...

I en el darrer nombre de «Gent d'Ara» afirmen, faltant a la veritat a *sabiendas*, que el diputat provincial i estimat amic nostre, don Xavier Flaquer, va votar, en la memorable sessió de la Diputació, la cèlebre proposició que motivà la protesta de les forces vives de Barcelona, junt amb la de l'ex diputat provincial i president de la «Cámara de Comercio y Navegación», senyor Cabot i Rovira, que fou qui va redactar-la, i que en virtut d'aquell acte, el senyor Martínez Anido retirà la dimissió que tenia presentada.

El senyor Flaquer no va votar la proposició a que ens referim, i no podrà «Gent d'ara» provar el contrari de nostra afirmació.

I el senyor Giro, diputat provincial per Badalona, afiliat al partit radical i afiliat nostre molt estimat, que fou qui presentà la suscita proposició, no fa com els aliats de la Lliga, que un cop ho són, abdiquen per compler del seu credo polític i moou de pensar, per a con-

vertir-se en escolanets inconscients. Per això els passa el què en de Riva els hi tira en cara en un article publicat en «La Veu de Catalunya», en la fulla que publicà aquell diari amb motiu de la festa major de Granollers; ço és, que quan volen desfer-se de la Lliga es troben absorbits per l'insaciable i poc escrupulós estómac polític de dita entitat, quedant reduïts a res, engreixant així la còrpora insaciable del drac afamat.

El senyor Giró, equivocat o no, procedí amb una gran noblesa, virtut atrofiada en els sentiments lliguers, i en Flaquer, no trobant-se a la sessió, no podia pas votar-ho en un o altre sentit.

I el senyor Torras, en absoluta compenetració amb en Giró, en Flaquer i en Vinyals, en tot quant afecta a política del districte de Granollers, també en aquest assumpte procedí amb completa consciència de criteri, sens que fingués d'amagar-se per res, de la visita feta al senyor governador.

El procedir, sempre apassionat i renunciós dels lliguers de «Gent d'ara» i els equilibris irrespectuosos dels amics d'en Riva i Espanya vers el poble, resulten talment incomprendibles.

Que s'ens expliqui el perquè, quan el cap de la Comissió de protesta contra la Diputació provincial, després d'intentar rompre els vidres de Palau de la Generalitat, fou rebuda al Govern Civil pel senyor Martínez Anido, va trobar-se sorpresa en veure a dita autoritat acompanyada del simpàtic catalanista i ex-regidor de Barcelona, senyor Puig i Alfonso i del batlle votat pels lliguers, senyor Marqués d'Alélla. I compagini's també, treient conseqüències, l'actitut dels regionalistes, amb les declaracions del senyor Vallés i Pujals, qui comentant la dimissió del governador, feu als periodistes, les següents manifestacions:

«La Diputació NO HA DE RECTIFICAR RES, NI HA DE DONAR CAP CLASSE DE SATISFACCIÓ. Adoptà un acord, que si de quelcom adoleix és de mesurat i manso, tant en el fons com en la forma, i interpretava tant bé el sentit de tots, que fou votat per unanimitat i sense discussió de cap mena, coincidint amb manifestacions fetes per representacions ciutadanes de tots els sectors.»

I a l'endemà, també en parlar amb els periodistes digué el mateix senyor Vallés i Pujals, que no s'explicava les censures que es dirigien a la Diputació, puix en l'acord no es demanava pas la dimissió del governador; afegint hi que les seves relacions amb el senyor Martínez Anido eren cordialíssimes i que ell era amic del governador des de feia anys, i que, en presentar-se en la sessió de la Diputació una proposició molt enèrgica, ell treballà denodadament perquè se suavissin els conceptes i no hagués lloc a un debat, ja que hauria tingut d'escoltar coses sensibles, cosa que el mogué a situar-se en aquesta actitut, recordant la seva amistat amb el governador; i ac hà dient que el COMPLAURIA MOLT QUE EL SENYOR MARTINEZ ANIDO NO PRESENTÉS LA DIMISSIÓ.

I, davant de tot això, que no és res més que una ratificació del procediment acomodaticí, de traïerismes i hipocresies a que tant acostumats ens té la gent de la Lliga, encare gossem posar-se als llavis la paraula patriotisme, siguent, com són, els causants per traïció, de que Catalunya resti tranquil·la i no s'acabi mai aquest estat de coses!

Altra bofetada

Els homes que governen la Mancomunitat de Catalunya, no perden ocasió per demostrar el seu odi a Granollers, inclús en els més insignificants detalls.

Fa ja bon nombre d'anys que l'Ajuntament concedeix exempció d'arbitris als veïns que vulguin enlluir i emblanquinar llurs façanes durant els mesos de juliol i agost, amb motiu de la Festa major. Com sia que algunes cases afecten a terrenys de l'Estat i de la Mancomunitat, l'Ajuntament va acordar, com tots els anys, dirigir-se a la Jefatura d'Obres Públiques de la província i a la Mancomunitat per a lliur autorització i exempció d'arbitris.

No hi ha oposat cap reparo l'Estat, accedint al prec de la Corporació municipal; més, no així la Mancomunitat, quin conceller de Carreres, Camins i Ports, que si no estem equivocats, és don Santiago de Riba, acordà «que na s'escau accedir a la demanda».

En prenem bona nota per quan sia el moment de la liquidació.

Desbarrant

En el nombre passat del periòdic nacionalista (?) vallesà, es torna a rompre una llança en favor de l'higiene pública; ail d'aquell senyor que vol fer entrar el clau per la cabota, fent tots els equilibris per a *arrambar* sense gaire esforç, els 50 duros de l'ala. Emperò, es veu que els que li fan d'advocat defensor, devien obtenir moltes *carbasses* en la seva carrera, puix que no n'encerten una ni per casualitat. Tal és el munt de ximpleries que en aquest segon article s'hi consignent i que demostren palesament que aquelles carbasses varen ésser ben guanyades.

En efecte: diu l'articulista—d'una manera o altre l'hem de anomenar—en primer lloc, que sense poder-se apoiar en estadístiques, la xifra d'invasions ha disminuït en un 60 per 100, segons càlculs. Ja és calcula! Que al quartel (sempre en tant bones relacions, eh?) s'ha considerat innecessària la profilaxis que s'hi havia establert; i que el Sr. Pons i Balmes és un savi.

Després parlen de que presidia don Pau Torras «que cap dret hi tenia». Si que son tots els vocals de la Junta de Sanitat, que no en protestessin! I això que havíem quedat, en un article passat de «Gent d'Ara», que no's deixaven sobornar.

A continuació, diuen que en aquella sessió es va llegir el Reglament «ja aprovat pel Govern Civil, (quina mania!) amb algunes modificacions», sense saber que dita oficina no hi ha intervingut per a res, i sí que les modificacions eren fetes en un informe emès pel Real Consell de Sanitat.

Demés, diu que «en Torras va exigir al metge higienista que vingués a Granollers», sense saber que dita obligació consta des del primer dia en el Reglament i que aquest ja és aprovat per dit Real Consell de Sanitat.

Encare més!... «Que no's va fixar el sòu del metge higienista»; quan aquest és ja fixat d'ensà dels darrers d'abril passat.

I, per fi, que en dita Junta no hi ha Tresorer ni Interventor, quan els nomenaments ja són fets d'ensà de la primera sessió de la Junta Municipal de Sanitat.

De manera, que de tant enterats que's veu que estan els del periòdic *nacionalista*, fins sembla que's rifin al propi senyor Pons i Bal-

mes. Cregui's, aquest senyor; canvi de defensors, perquè amb els que té, hi perderà l'estona i els diners, puix que amb la mania que tenen de *somniar truites* l'únic que demostren és que les «Conseqüències del caciquisme a Granollers», com pomposament titulen els seus articles, són les d'escriure de tot, sense entendre de res; que, pel que's veu, fa molt *nacionalista*.

Enganyant al poble... i treballant per casa

Per haver obeït, un quefe dels Mossos d'Esquadra, ordres del seu superior jerà quic, senyor Capità General de Catalunya, la Diputació provincial de Barcelona va acordar la dissolució de dit cos.

Posteriorment, i sense acord de cap mena, i en contra el parer dels veritables nacionalistes i altres sectors polítics de Catalunya, es procedí a la reorganització del cos aludit.

Nosaltres ens declarem fervorosos partidaris d'aquesta institució, en la seguretat de que com fins ara, actuarà deslligada per complet, de les lluites polítiques dedicant-se a continuar, fent-se acreedora a l'entusiasme i respecte que senten tots els districtes rurals, vers tant simpàtic cos, del qual tant directament en reben els beneficis de llurs serveis.

Més, vegi's com els «sinfeiners» de carrió procedeixen en aquest assumpte.

Es forma ja acostumada; i, si per un costat procuren posar entorpiments a l'actuació del governador civil de la província, per altre, nomenen quefe dels Mossos d'Esquadra al digníssim tinent coronel del exèrcit «del Tirà», don Joan Oller, secretari particular del senyor Martínez Anido.

I en el «Diari Oficial del Ministeri de la Guerra», de data 11 de l'actual, apareix el nomenament de dos *cabos* de dit cos, a favor de dos distingits capitans de l'exèrcit espanyol, d'acord amb la proposta que feu el president de la Diputació al Ministre de la Guerra, en data 19 de juny passat.

Un d'aquests capitans de l'exèrcit, don Josep del Molino i Azcàrrega, persona de tots mereixements, ha pertenescut fins ara al batalló de caçadors d'Estella, de guarnició en aquesta ciutat, i és nebot de l'oficial major del Govern Civil de Barcelona, don Josep d'Azcàrrega, i, com que aquest senyor és pròxim parent de l'advocat i diputat de la Mancomunitat, don Santiago de Riva i Espanya, així resulta, tira peixet, que don Santiago ha triomfat políticament i particular en front dels nacionalistes de la Diputació, que volien, en el cas de que no pogués prescindir-se de dits nomenaments, que aquests fossin atorgats a catalans, circumstància que no concorre en el senyor del Molino; més encara, segons el tarannà del senyor de Riva i Espanya, no sols no és català, sinó que, no essent-ho, és per a ell un estranger.

Així, doncs, resulta que ha sigut nomenat el candidat de don Santiago, i ho diem, perquè per raons molt explicables, ell apoiava la candidatura del nebot del seu parent, l'oficial major del Govern Civil, senyor Azcàrrega.

Quina sort la del «leader» dels «sinfeiners» del Vallés!

Ara comprenem la seva poderosa influència...

I nosaltres, badant!

La administració liguera

«Manresa, 15 — Se dice que el alcalde de San Vicente de Castellet, don Angel Pla Llonch, ha desaparecido, dejando un pasivo muy importante.

Dicho señor había sido agraciado hace poco por el Gobierno con la Encomienda de Isabel la Católica, que se le concedió a propuesta del diputado regionalista señor Creixell.

Ayer, a las once se reunieron en el Ayuntamiento de San Vicente las autoridades, y los principales propietarios de dicha localidad para tratar de este asunto.»

Primero, en la Diputación, luego en la Mancomunidad y finalmente en el Municipio, nos dan prueba los regionalistas de su honradez y pulcritud.

COMARCALES

Montcada-Reixach

El passat diumenge tingué lloc en aquesta vila, la revista anyal del Sometent.

L'acte, es celebrà al passeig de Rocamora. La pluja obligà a que la revista acabés a la Casa de la Vila, a on es dirigí la comitiva amb sos quefes al davant.

Arribaren a Montcada, de pas cap al Mas Duràn, on pasaren el dia amablement convidats pel seu propietari don Joan Gallarda, el diputat a Corts i estimat amic nostre, don Manuel Rius i Rius, marquès d'Olèrdola i el de aquest districte, don Francisco Torras Villà; i aprofitant aqueixa circumstància, foren pregats per a passar al saló de sessions de l'Ajuntament, prenent seient en l'escó del Consistori, acompanyats de l'alcalde, don Tomás Ricart, Juge municipal, de la majoria de regidors del susdit Ajuntament i del secretari de la Corporació, senyor Mollet.

Un cop finalitzada la revista, el digníssim capità auxiliar del Sometent, don Ricardo Antolín, dirigí la paraula als presents, felicitant-los per la brillantesa de la revista, (en la que solament hi mancaven set individus, que s'excusaren, entre uns dos cents de que consta el Sometent), presentant als somatenistes el nou cabo de partit, senyor Pòlit, i el de districte, don Esteve Riera.

Tot seguit, el cabo senyor Pòlit feu ús de la paraula, proment complir en tot moment sos deures en el càrrec que li havia sigut confiat, i oferint-se per a tot quant pogués ésser d'interès al desenvolupament de la institució.

Després, parlà, en nom del senyor Riera, que era la primera volta que actuava com a cabo de districte, i il lustre senador per Osca, savi catedràtic i metge eminent, individu del Sometent de Montcada, doctor Martínez Vargas, pronunciant un brillantíssim parlament. En paragrafs brillants, plens d'entusiasme, feu constar que cap any, falta a la reglamentària revista i que ell, home de pau, no es trobava mal tant a gust, en mig de qualque institució, com entre els somatenistes de Montcada; enlairant la disciplina amb que es presenta, que fa que amb sa força, sia garantit el respecte a la llei, allunyant als malfactors que viuen fóra d'ella, portant així la tranquil·litat i el sossegament en les llars. Entre demostracions de general aprovació, cantà un himne a la Verge de Montserrat, patrona dels Sometents i recordà la brillant pàgina que aquests escrigueren en la història d'Espanya, quan l'invasor

fou derrotat al Bruc, amb l'heròic tamboriler al front. Acabà recomanant als seus companys, que, igual com havien fet amb el seu inolvidable cabo senyor Morales, a qui dedica un elogi carinyós de recordança, complissin a les ordres del senyor Riera, qui — digué — s'en faria mereixedor amb el seu procedir.

Per últim, fou pregat perquè parlés, el digne diputat pel districte, senyor Torras, qui feu ressaltar el lema dels sometents armats, en dir que havien sigut sempre fervorosament respectats, i que cap més institució podia vanagloriar-se com aquesta, de que amb les armes a la mà, era la demostració més palesa i evident de l'imperi del civilisme. Digué que la bandera del Sometent representava les coses que més deuen entusiasmar als ciutadans; que són el lema de «Pau Pau i sempre Pau!», la imatge de la patrona de Catalunya i l'ensenya de la Pàtria espanyola; que aquest tríptic representa la ciutadania, la religió i la Pàtria, tot ell en un marc de tolerància i fraternitat, dignes de l'admiració i entusiasme de tothom. Feu ressaltar, per la seva significació liberal, que aquesta idea política deu ésser la més ferma defensora dels drets de tothom i la més fidel complidora de les obligacions ciutadanes, i d'una manera especial en tot quant representi respecte a les coses, als homes i a les institucions creades.

Acabà fent constar la satisfacció que sentia per haver presenciat la revista, felicitant molt efusivament al capità auxiliar, cabos, subcabos i individus, oferint-se en son càrrec per a tot quant pugui interessar al digne Sometent de Montcada-Reixach.

A la revista, com hem dit anteriorment, hi assistiren uns doscents individus, al front dels quals hi figurava el capità auxiliar don Ricard Antolín; cabo de partit senyor Pòlit; cabos de districte, senyors Mulló i Riera; sub-cabos senyors Codina i Muns; cabos de poble, senyors Massagué, Llarques i Larramendi; i sub-cabos de poble, senyors del Rio del Val, Ferrer i Vidal, Sans, Casamada, Vilaregut, Panisello, Bonet, Sicart, Abadal i Escrigas, al front de les seves respectives seccions i grups.

Els cabos i sub-cabos de districte obsequiaren amb un banquet als cabos i sub-cabos de partit, al qual hi assistiren els senyors Alcalde, Juge municipal i Secretari de l'Ajuntament, havent-se invitat al mateix als senyors Marquès d'Olèrdola i Torras, que no pogueren acceptar, puix com hem dit abans, eren esperats al Mas Duràn.

En fi, una festa de la que Montcada en guardarà eterna recordança.

Canovellas

El viernes recibimos la visita del Ingeniero de la Mancomunidad señor Legarde al que acompañaba el Diputado Sr de Riba para estudiar sobre el terreno la manera de resolver la instancia que con fecha 24 de Junio dirigió a la Mancomunidad el Ayuntamiento, relativo a la carretera.

Parece hay el intento de hacerla pasar por sitio distinto del que desea el pueblo, habiendo puesto sus reparos el Alcalde señor Gispert.

En el auto de la Mancomunidad el señor Riba se dirigió a Llisà de Munt donde se celebraba la fiesta mayor.

Palou

Reina gran marejada en este pueblo con motivo de los obstáculos que se ponen; por parte de un señor forastero, para que se celebre, como anteriores años, en la fiesta mayor.

Para complacer a este cacique, cambiósse la fecha de la tradicional fiesta resultando un fracaso, pues no sirvió más que para que el cacique fatuo y presumido luciera su medalla de Diputado provincial en las funciones de iglesia.

El descontento reinante en Palou no tardará en exteriorizarse.

J.

Las Franquesas

Por la Dirección General de Obras Públicas se participa al Diputado a Cortes por el Distrito, Sr. Torras Villà, haberse concedido un crédito para la continuación de las obras en el puente de la riera de Corró, cuyos trabajos estaban paralizados.

M.

GACETILLAS

El domingo día 3, y de regreso de Cardeu, donde se celebró un «Concurso Hípico» permaneció unas horas en esta ciudad el excelentísimo Capitán General de Cataluña don Miguel Primo de Rivera.

A su llegada dirigióse al domicilio de nuestro querido amigo el diputado a Cortes por el distrito don Francisco Torras, donde fué galantemente obsequiado.

Acompañado del señor Torras y una representación de jefes y oficiales del Batallón de Estella, visitó La Unión Liberal, Casino y Alhambra, siendo cumplimentado por las autoridades locales, juntas directivas de las mentadas asociaciones y buen número de personalidades.

El Capitán General salió muy complacido por las deferencias y pruebas de afecto recibidas durante su estancia en Granollers.

Tuvimos el gusto de saludar al diputado a Cortes regionalista don Antonio Miracle quien aprovechó su visita a Granollers para celebrar detenida conferencia con su compañero en Cortes don Francisco Torras Villà, acerca del asunto de los soldados de cuota que continúan en Africa.

Ultima hora

El orgue d'en Riba publica ahir un article sobre el joc de Granollers, i de la manera n'és indigna diu que «l'obscuritat més gran regna en la recaptació i distribució dels diners pel «Comité Benèfic Social».

En Riba, que tan bones relacions té a Govern civil, de ahont treu les dades que l'interessen, pot haver vist la *certificació mensual acreditativa dels ingressos i la llur distribució*.

Això de robar, maiverar i distreure fonsos ho deixem pels homes de la Lliga, que sembla talment com si en tinguessin la exclusiva.

En el pròxim nombre contestarem com es mereix l'article *en cuestió*.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES
PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Gaseoses
Sifons i Aixeropos

CLOTET

Fábrica i despatx:
Plaça d'Angel Guimerá

Miquel Crusellas

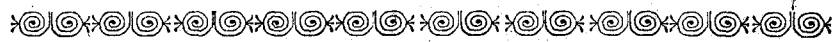
GUANO CONCENTRAT

NITRATS : SOPRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL

IMPREMTA

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·les

ANISADOS
MONTAÑA

COGNAC
MONTAÑA

Anís La Perla del Vallés

Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9

CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

JOSÉ PLANA

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLÁ - Granollers